

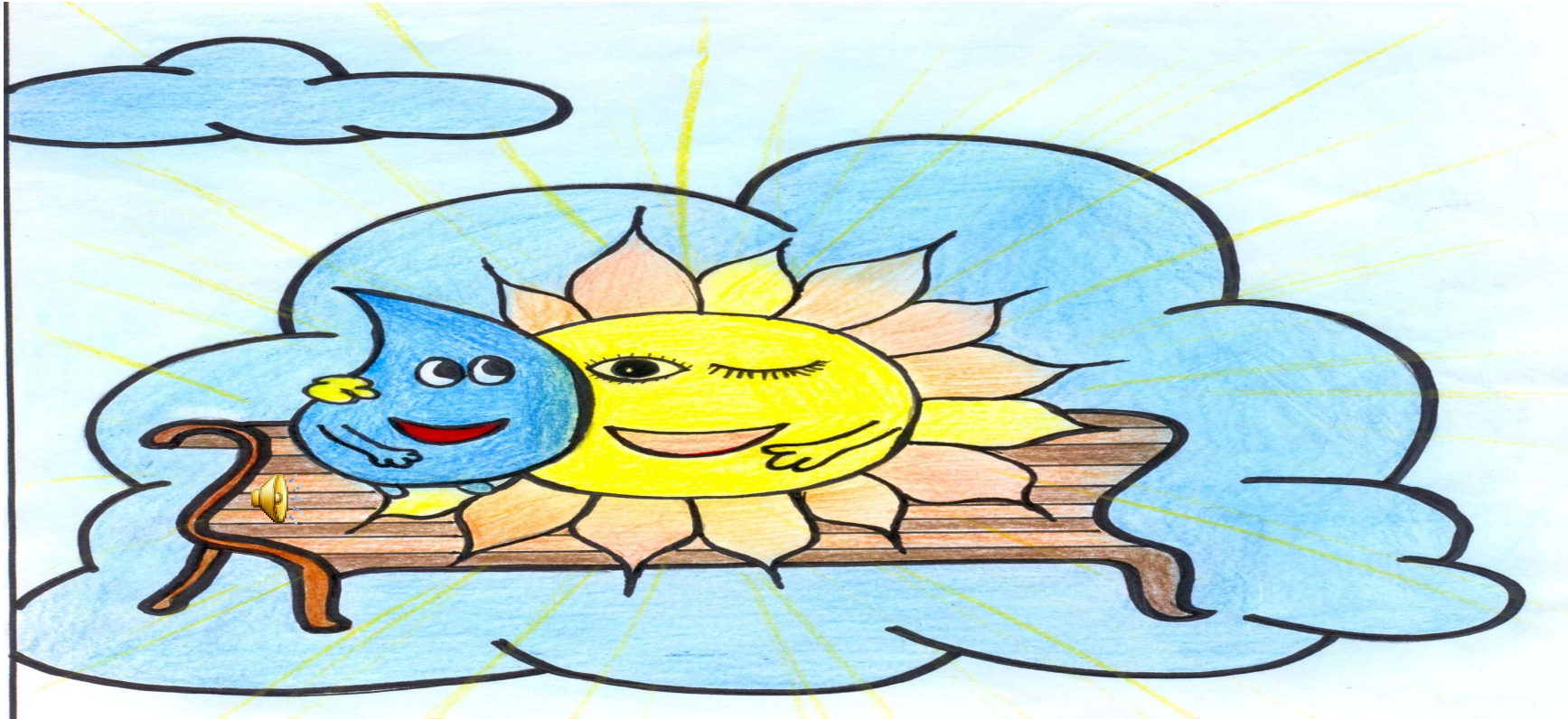
ΟΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΤΟΥ ΣΤΑΓΟΝΟΥΛΗ

2ο ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΠΕΥΚΩΝ

ΤΑΞΗ Β2

2011-12

Μια μέρα ο ήλιος ξεπρόβαλλε λαμπρός και ο Σταγονούλης τον καλημέρισε χαρούμενος. Είχαν γίνει αχώριστοι φίλοι από εκείνο το πρώτο ταξίδι. Πολλές φορές με τη βοήθεια του φίλου του είχε κάνει αυτό το ταξίδι και πάντα επέστρεφε στο σπίτι του.

Ο ήλιος του έγνεψε με το μάτι καλημέρα και του είπε:

Φίλε μου, είσαι έτοιμος για μια ακόμη περιπέτεια;

Ευχαρίστως, απάντησε ο Σταγονούλης.

-
-

Ξάπλωσε νωχελικά στην επιφάνεια του ωκεανού και άφησε τις ζεστές ακτίνες του ήλιου ν' αναλάβουν τα υπόλοιπα. Γρήγορα βρέθηκε στην αγκαλιά ενός κάτασπρου σύννεφου. Έσκυψε κάτω και θαύμασε τον όμορφο ωκεανό που βρισκόταν το σπίτι του. Ξεχώρισε τους φίλους του τους ιππόκαμπους και τις μικρές γοργόνες. Πόσο τους αγαπούσε όλους και πόσο ευτυχισμένος ένιωθε κάθε φορά που επέστρεφε κοντά τους.!

Ξαφνικά, ο ουρανός μαύρισε και αστραπές έσχιζαν τον ουρανό. Δε φοβάμαι πια σκέφτηκε ο Σταγονούλης και θα φτάσω γρηγορότερα στη μαμά μου που δεν την χαιρέτησα καθώς έφευγα.

Ο Σταγονούλης ολοκάθαρος μαζί με τις άλλες σταγόνες προχωρούσαν προς τη γη. Έπεσαν σε μια σπηλιά.

Εδώ μέσα ήταν όλα σκοτεινά και ο Σταγονούλης ανυπομονούσε να βγει στο φως. Άκουσε ένα δυνατό θόρυβο και πήγε προς τα εκεί. Ήταν ένας καταρράχτης που οδηγούσε στο μεγάλο ποτάμι. Πήδησε μέσα και άφησε το ρεύμα του καταρράχτη να τον παρασύρει.

Ο ουρανός μετά τη σύντομη νεροποντή καθάρισε και φάνηκε το ουράνιο τόξο. Όλα γύρω του ήταν λαμπρά και καθαρά. Τα βουνά πεντακάθαρα, τα δέντρα ανθισμένα, τα χωράφια καταπράσινα και τα παιδιά βουτούσαν ξένοιαστα στις όχθες του ποταμού και τάζαν τα ψαράκια. Ήταν ευτυχισμένος και στροβιλίστηκε αρκετές φορές σφυρίζοντας χαρούμενα.

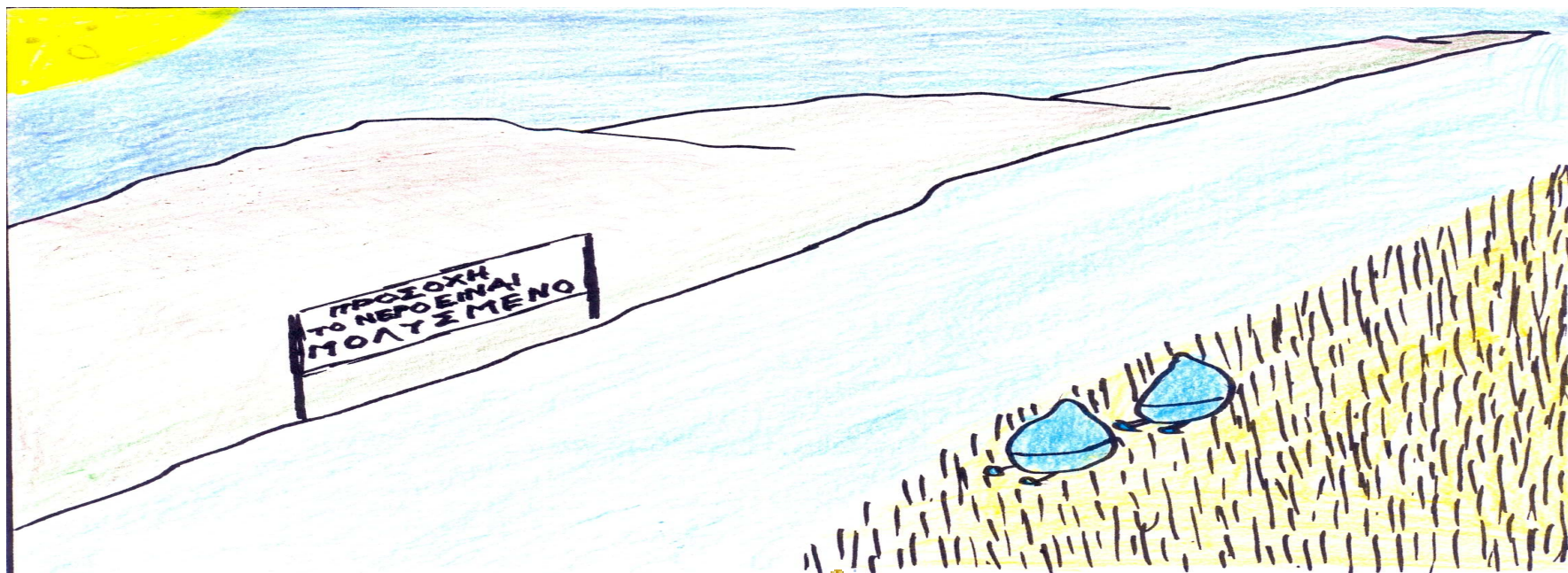

Τώρα περνούσαν από μια μεγάλη πολιτεία. Το ποτάμι ξαφνικά έγινε θολό και μύριζε ανυπόφορα. Τα ψάρια χάθηκαν και οι σταγόνες ήταν βρόμικες. Ο Σταγονούλης προσεκτικά σκαρφάλωσε σε ένα κλαδάκι που κυλούσε στο ποτάμι για να μη λερωθεί. Δεν την άντεχε τη βρομιά. Πλησίασε μια σταγόνα και ρώτησε να μάθει τι συμβαίνει.

-Βλέπεις εκείνους τους σωλήνες; είπε η σταγόνα. Οι άνθρωποι μεταφέρουν στο ποτάμι τα απόβλητα των εργοστασίων τους και τα λύματα των αποχετεύσεων και το μολύνουν.

Ο Σταγονούλης γύρισε το βλέμμα του προς τα εκεί και έμεινε άναυδος. Δυο τεράστιοι σωλήνες έριχναν τα βρόμικα νερά τους στο ποτάμι και από μέσα έβγαιναν κατάμαυρες σταγόνες. Στενοχωρημένος γύρισε το βλέμμα του αλλού και σκεφτόταν τι μπορούσε να κάνει για να βρει μια λύση.

Σκεπτικός και προσπαθώντας να μη λερωθεί συνέχισε το ταξίδι του.

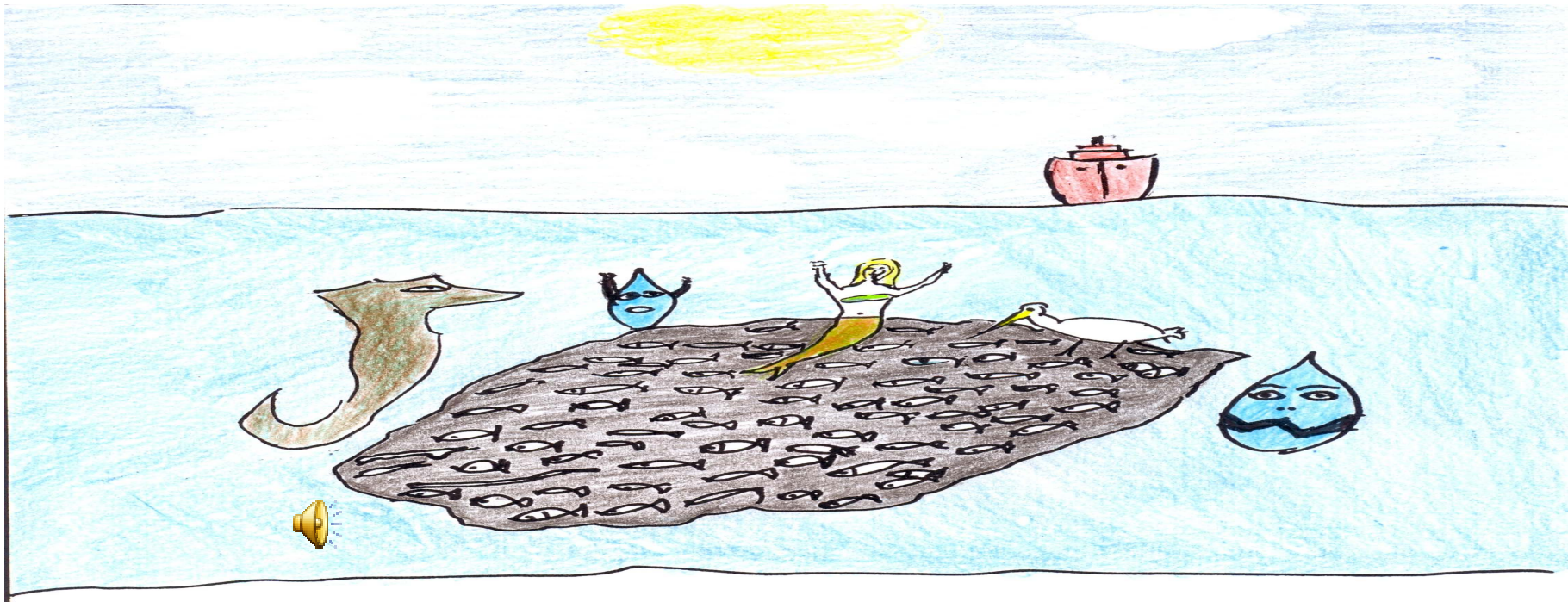
Το ποτάμι συνέχιζε το δρόμο του. Τώρα περνούσε από μια μεγάλη πεδιάδα. Όλα ήταν πάλι καταπράσινα και ο Σταγονούλης πίστεψε ότι το πρόβλημα ίσως να μην ήταν τόσο μεγάλο.

-Μην ξεγελιέσαι τόσο εύκολα, του φώναξε η σταγόνα δίπλα του. Διάβασε τι γράφει η πινακίδα.

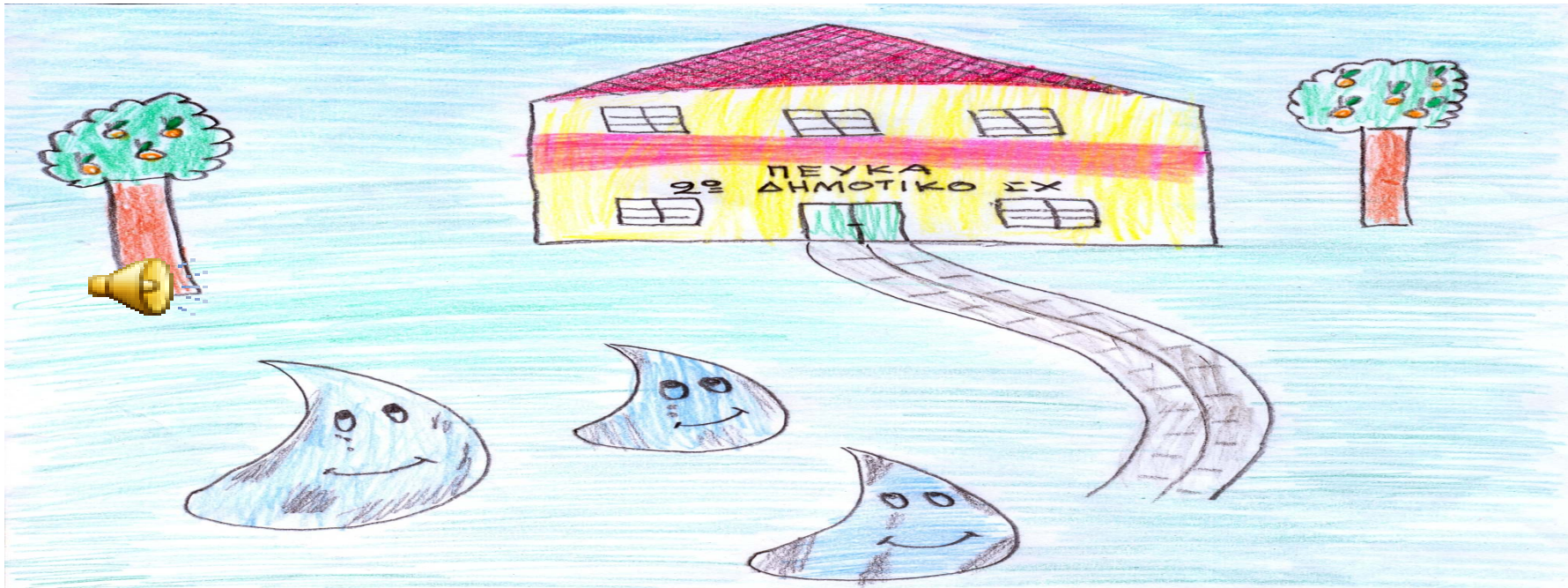
Η πινακίδα έγραφε με μεγάλα γράμματα ότι το νερό είναι μολυσμένο. Ο Σταγονούλης απορημένος ζήτησε να μάθει πως συνέβει αυτό.

-Οι άνθρωποι, είπε η βρόμικη σταγόνα, δε νοιάζονται. Ραντίζουν τα χωράφια τους με φυτοφάρμακα, μολύνουν όλα τα υπόγεια νερά και καταστρέφουν τα πάντα. Ακόμα και την ίδια τη ζωή τους γιατί όλα αυτά καταλήγουν στο πιάτο τους.

Ο Σταγονούλης δεν άντεχε ν' ακούσει τίποτε άλλο. Έπρεπε να φτάσει γρήγορα στο σπίτι του να συμβουλευθεί τους φίλους του και να αποφασίσουν μαζί για να βρουν τη λύση.

Κολύμπησε όσο πιο γρήγορα και σε λίγο θα έφτανε στο σπίτι του. Πλησιάζοντας είδε τους ιππόκαμπους , τις μικρές γοργόνες και τη μητέρα του απελπισμένους να του φωνάζουν και να τον προτρέπουν να φύγει. Η καρδούλα του Σταγονούλη σφίχτηκε. Δεν την άντεχε τέτοια οικολογική καταστροφή. Χιλιάδες ψάρια κολλημένα σε μια τεράστια μαύρη πετρελαιοκηλίδα αργοπέθαιναν και ανάμεσά τους οι φίλοι του και η αγαπημένη του μητέρα. Με τη βοήθεια των άλλων σταγόνων κατάφεραν να τραβήξουν τους φίλους του και τη μητέρα του από την πετρελαιοκηλίδα που απλωνόταν απειλητικά. Ήταν όλοι τους καταμουντζουρωμένοι, αλλά προς στιγμή είχαν ξεφύγει τον κίνδυνο.

**Ο Σταγονούλης ανέπνευσε βαθιά τώρα που βρισκόταν μακριά από την πετρελαιοκηλίδα και φώναξε ενθουσιασμένος:
-Το βρήκα! Ξέρω ποιος θα μας βοηθήσει! Οι μαθητές της Β2 τάξης του 2ου Δημοτικού σχολείου Πεύκων!**

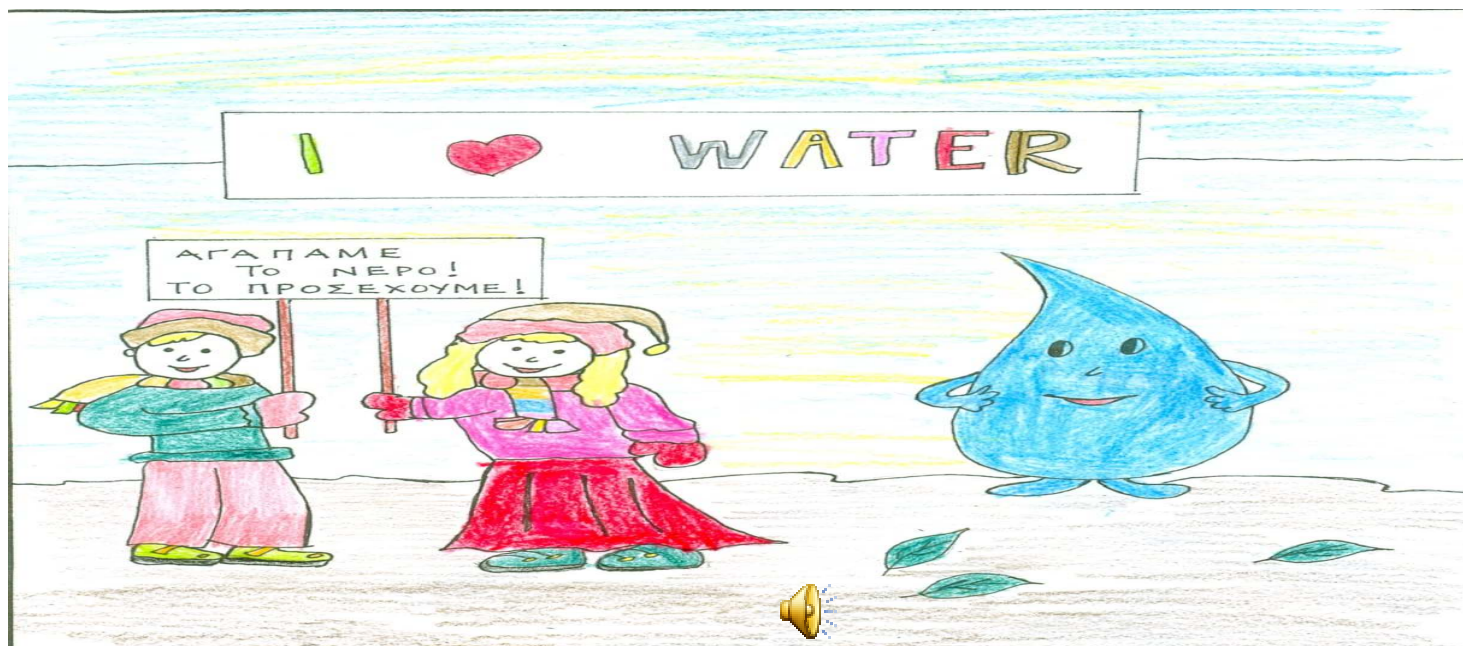
Ο Σταγονούλης μαζί με τους φίλους του και τις άλλες βρόμικες σταγόνες έτρεξαν γρήγορα στο σχολείο. Ο Σταγονούλης αν και στενοχωρημένος, μόλις το αντίκρουσε συγκινήθηκε. Θυμήθηκε πόσο χαρούμενος ήταν πέρυσι που το επισκέφθηκε. Οι μαθητές της Α2 τάξης μίλησαν πολλές φορές για αυτόν. Τον ζωγράρισαν, τον κατασκεύασαν, τον έκαναν τραγούδι, θεατρικό και τόσα άλλα. Άθελα του ξέφυγε ένα δάκρυ.

Ξεκίνησε για το ισόγειο, αλλά θυμήθηκε ότι τώρα οι φίλοι του ήταν στη Β2 τάξη και βρίσκονταν στον 1ο όροφο. Βρήκε την αίθουσα και όρμησε μέσα βιαστικός.

Η δασκάλα τους αμέσως κατάλαβε ότι κάτι του συμβαίνει και δε μίλησε. Τον είδε βρόμικο και ταραγμένο, τον πήρε στην παλάμη της και τον άφησε να τους πει τι συμβαίνει.

Ο Σταγονούλης μιλούσε ασταμάτητα και προσπαθούσε να τους εξηγήσει. Τα παιδιά δεν άργησαν να καταλάβουν τι συμβαίνει. Γνώριζαν για τη μόλυνση και τη σπατάλη του νερού. Το είχαν συζητήσει πολλές φορές με τη δασκάλα τους και προσπαθούσαν να βοηθήσουν. Έκαναν ανακύκλωση, μιλούσαν στους μεγάλους και δεν το σπαταλούσαν. Δεν περίμεναν ποτέ όμως να δουν το φίλο τους το Σταγονούλη σε αυτή την κατάσταση.

Συζήτησαν και γρήγορα πήραν τις αποφάσεις τους. Θα έγραφαν μηνύματα και θα έφτιαχναν αφίσες για τη σπατάλη και τη μόλυνση του νερού. Ύστερα θα τα μοίραζαν παντού για να ευαισθητοποιήσουν τους μεγάλους.

Το ίδιο πρόβλημα θα αντιμετωπίζουν και οι μαθητές από τις άλλες χώρες, πρότεινε ένα παιδί.

Ίσως θα ήταν καλό να μεταφράζαμε τα μηνύματα και στις άλλες γλώσσες και να ζητούσαμε από τα παιδιά των άλλων χωρών που συμμετέχουν στο πρόγραμμα Comenius να τα μοιράσουν παντού.

Όλοι έμειναν ενθουσιασμένοι από αυτή την πρόταση και ο Σταγονούλης δεν μπορούσε να μη θαυμάσει για μια ακόμη φορά αυτούς τους μικρούς αγαπημένους φίλους.

Γρήγορα βρέθηκαν χαρτόνια, μπογιές, μαρκαδόροι και όλοι στρώθηκαν στη δουλειά. Οι ιδέες δεν έλειπαν από αυτούς τους μικρούς συγγραφείς και γρήγορα ετοιμάστηκαν τα μηνύματα και οι αφίσες. Η δασκάλα ανέλαβε να επικοινωνήσει με τους συναδέλφους των άλλων χωρών για τη μετάφραση των μηνυμάτων και όλα τελείωσαν γρήγορα.

Οι μαθητές, ο Σταγονούλης και οι άλλες σταγόνες γρήγορα βγήκαν στο δρόμο για να μοιράσουν τα μηνύματα. Μαζί τους και οι γονείς των παιδιών που χάρησαν με την πρωτοβουλία που είχαν αναλάβει και καταλάβαιναν πόσο δίκιο έχουν τα παιδιά τους. Δεν μπορούσαν να συνεχίσουν να καταστρέφουν το κόσμο. Δεν ήταν μόνο δικός τους, αλλά και των παιδιών τους. Πόσο ξεκάθαρα το λένε τα παιδιά στα μηνύματά τους! Αυτοί γιατί είχαν τα μάτια τους κλειστά τόσο καιρό αναρωτιούνται.

Η κίνηση των μαθητών και του Σταγονούλη γρήγορα έγινε γνωστή. Μίλησαν γι' αυτή στο ραδιόφωνο και στην τηλεόραση. Πολλοί ενδιαφέρθηκαν να μάθουν για την ανακύκλωση και τη ρύπανση του νερού.

Κάθε μέρα έβλεπες ανθρώπους να μη σπαταλούν το νερό, να κάνουν ανακύκλωση και να μην πετούν σκουπίδια στις θάλασσες και τα ποτάμια. Όλοι θορυβήθηκαν και άρχισαν να μιλούν για βιολογικούς καθαρισμούς και για μέτρα που θα πάρουν για την προστασία του περιβάλλοντος.

Δυστυχώς όμως γρήγορα όλα ξεχάστηκαν και το νερό στο ποτάμι συνέχισε να είναι μολυσμένο. Τα ψάρια πέθαιναν, οι σταγόνες ήταν κατάμαυρες και το νερό μύριζε απαίσια. Ο Σταγονούλης πηγαινοερχόταν ανήσυχος και προσπαθούσε να βρει με τα παιδιά τι άλλο μπορούσαν να κάνουν. Στο διάλειμμα βγήκαν έξω να σκεφτούν. Ξάπλωσαν στο χορτάρι και μιλούσαν. Ο ήλιος τον χαιρέτησε από ψηλά, όμως ο Σταγονούλης δεν είχε διάθεση για παιχνίδια. Ο ήλιος έστειλε την πιο καυτή ακτίνα και κάτι ψιθύρισε στο Σταγονούλη. Αμέσως πετάχτηκε όρθιος και φώναξε χαρούμενος. Αυτή τη φορά το σχέδιό μας θα πετύχει είπε αποφασιστικά γιατί θα μας βοηθήσει ο ήλιος και η βροχή.

Από εκείνη τη στιγμή ο ήλιος πρόβαλλε καθημερινά και πιο ζεστός. Οι καυτές του ακτίνες έκαιγαν τα δέντρα και τα λουλούδια. Το νερό στις λίμνες και στα ποτάμια εξατμιζόταν γρήγορα. Τα αποθέματα νερού τελείωσαν, οι πηγές στέγνωσαν, το χορτάρι μαράθηκε και άνθρωποι και ζώα διψούσαν. Έψαχναν παντού για νερό και κάθε σταγόνα τη θεωρούσαν πολύτιμη και την πρόσεχαν σαν τα μάτια τους. Μάταια κοίταζαν προς τον ουρανό και περίμεναν τη βροχούλα. Αυτή είχε συμφωνήσει με τον ήλιο να βοηθήσει τα παιδιά στον αγώνα τους.

Οι άνθρωποι γρήγορα μετάνιωσαν για ότι έκαναν και έτρεξαν γρήγορα στο σχολείο των Πεύκων να βρουν τους μαθητές και το Σταγονούλη και να τους ζητήσουν συγγνώμη. Ο Σταγονούλης τους άκουσε προσεκτικά, είδε τα έργα που είχαν αναλάβει πιο σοβαρά τώρα και αποφάσισε να ζητήσει από τον ήλιο και τη βροχή να σταματήσουν το σχέδιό τους.

Εξάλλου και αυτός λυπόταν με ότι συνέβαινε γύρω του. Έβλεπε τους φίλους του να μην έχουν δύναμη να παίζουν μαζί του, τα ζώα και τα φυτά να υποφέρουν και όλη η φύση να είναι βρόμικη.

Ακόμη και ο ίδιος έμενε κλεισμένος μέσα για να μην εξατμιστεί από τις καυτές ακτίνες του ήλιου και είχε επιθυμήσει να κάνει πάλι το αγαπημένο του ταξίδι.

Είπε σε όλους να γυρίσουν στα σπίτια τους ήσυχοι και αν κάνουν έργα τα λόγια τους δεν έχουν να φοβηθούν τίποτε.

Γύρισε τότε το βλέμμα του προς τον ήλιο και εκείνος αμέσως κατάλαβε.

Γρήγορα ο ήλιος κρύφτηκε, η βροχή μάζεψε τα σύννεφα και άρχισε να βρέχει σιγανά και ρυθμικά για πολλές μέρες. Τα ζώα δεν έτρεξαν να κρυφτούν και οι μαμάδες δε φώναζαν τα παιδιά να μπουν μέσα να μην κρυώσουν. Μάλιστα βγήκαν κι αυτές έξω κι άρχισαν όλοι μαζί να χορεύουν το χορό της βροχής. Γρήγορα οι δρόμοι ξεπλύθηκαν, η πλάση πρασίνισε και όλοι ήταν χαρούμενοι και ευτυχισμένοι. Ποτέ πια δε θα ξεχνούσαν ότι έγινε και θα προστάτευαν το νερό γιατί είναι πηγή ζωής.

Στο σχολείο έγινε μεγάλη γιορτή. Ο Σταγονούλης δε χόρταινε να βλέπει τους φίλους του να πηγαινοέρχονται και να δίνουν συμβουλές σε όλους. Ελάτε, τους είπε να πάμε κι εμείς έξω να χορέψουμε και να ξεπλυθούμε. Σε λίγο θα βγει πάλι ο ήλιος και θα πρέπει να συνεχίσω το ταξίδι μου. Βγήκαν έξω και χόρεψαν μέχρι που σταμάτησε η βροχή. Σε λίγο ένα φωτεινό ουράνιο τόξο απλώθηκε πέρα ως πέρα φέρνοντας τη γαλήνη σ' όλη την πολιτεία.

Ο Σταγονούλης χαιρέτησε τα παιδιά και στράφηκε προς τον ήλιο. Ήταν ώρα να πηγαίνει. Είδε την πολιτεία κάτω να λάμπει καθαρή και ευτυχισμένη και χαμογέλασε. Πόσο διαφορετικά ήταν όλα τώρα! Αγκάλιασε με το βλέμμα του για μια ακόμη φορά τους φίλους του και έκλεισε τα μάτια του. Ήταν κουρασμένος, μα τόσο ευτυχισμένος!